

Отчетно събрание на ч-ще „В.Левски“ Балчик

Даниела Димитрова, председател на читалищното настоятелство, делово и обстойно отчете, че изтеклата 2010 година е един преодолан период на предизвикателства. Основна задача пред читалището е било да се затвърди всичко постигнато, качеството на работата е било на ниво, съгласно изискванията за развитие и обогатяване на културния живот в Община Балчик, наблягайки на социалните и образователни дейности за повишаване знанията на интересуващите се от наука, изкуство и култура. А от друга страна да се създадат условия за развитие, обогатяване и запазване на фолклорните традиции, обичаи.

Председателката на читалището започна с основното перо – библиотечната дейност с над 340 читатели и около 11 000 издадени книги, като традиция е да се набавят новоиздадени книги. С редица тематични мероприятия „Йовков и неговият свят“, „Любими Андерсенови приказки“ и т.н.

Участниците в различните направления са 131 – 61 деца и 69 възрастни

Детската фолклорна школа, най-много аплодирана при изявиите и;

Танцовият работнически състав „Веселие“ – с участието му във фолклорния фестивал в

град Прага;

Фолклорен танцов състав „Балик“ – с най-много изяви за 2010 г. съставът е изненадал със своята самобитност чуждестранни делегации, благотворителни балове, концерти и т.н. Тук трябва да оценим по всеотдайност и Галина Гавраилова, която освен трите групи подготвя и още две детски групи в с.Оброчище. Затова напълно справедливо и заслужено тя бе избрана за „Общественик на годината“.

Школата за народни инструменти с р-л Алексей Енчев в момента обучава начинаещи музиканти, а най-добрите вече са приети в музикалните училища в страната.

Хор „Добруджанки“, с диригент Сава Тихолов, съществува от 1959 г., но продължава да съхранява и обогатява своя песенен репертоар от всички фолклорни области на България.

Интернет центърът дава достъп до актуална информация и връзка със света. Новата компютърна зала е приятна изненада по проекта „Глобални библиотеки в България“.

Обърна се сериозно внимание за състоянието на сценичните костюми – за най-малките те са на възраст четвърт век. За 2011 г. читалището е спечелило и реали-

зирило проект към Министерството на културата по направление – допълваща субсидия от 2000 лв., която сума ще се използва за набавяне и ушиване на новите сценични костюми. За тази година са предвидени 106 000 лв. – субсидия от Община Балчик за основен ремонт на покрива и кинозалата.

Проверовъчната комисия, начело с Димитричка Митева отчете приходите от държавата, общината като субсидии и целева държавна отговорност на сума 104 037 лв. и своите скромни приходи от 4086 лв. Трябва да благодарим и на спонсорите, които са помогнали с 1500 лв. /Кооперация „Черно море – Балчик/. Всички приходи са осчетоводени и оформени, според изискванията с редовни разходооправдателни документи, както и ежегодната проверка на имуществото и инвентара.

Не трябва да забравяме, че читалищата в нашата страна са, за да създават и реализират българския талант, българския дух и интелект, любовта към творчеството и неговите форми на изява, толкова необходими за запазване на българския фолклор, бит и култура.

Георги ЙОВЧЕВ

Възкресение Христово-Пасха

„Макар и в гроб да слез, безсмъртен, но обезснен силата на ада, и възкръсна като Победител, Христе Боже, като на жените мироносици извика: Радвайте се и на Твоите апостоли мир дарува, а на умрелите даде възкресение“

Кондак за Възкресение Христово

Гържественото влизиане на Господ Иисус Христос в свещения град Йерусалим е празник на спонтанно избликналата духовна радост, празник на който християните приветстват своя Бог и Спасител със зелени върбови клонки и цветя. По тази причина празника се нарича още Върбница или Цветница.

Евангелията разкриват картинно и живо това драматично събитие от последните дни от земния живот на Спасителя. Яхнал осле, придружен от учениците Си и множество народ, Христос влиза в свещения град, където е посрещнат от още по-голямо множество хора, които постилали пътя Му с цветя и дрехите си, размахвали палмови клонки в ръце и викали възторжено: „Осанна! Благословен Идещият в име Господне, Царят Израилев!“ /Йоан 12-13/ „Осанна“ означава „Спаси!“ или „Бъди спалсен!“ – възкликанието отговаря на нашето „Слава!“ или „Ура!“ Народът ликува, обхванат е от радостно въодушевление, защото очаква Христос да се възцари и да възстанови Давидовото царство, като освободи иудеите от римските окупатори. Но в празничното настроение на приветстващите Го, Христос е дълбоко натъжен, дори заплаква. Спасителят скърби за иудеите, за тяхното коравосърдечие и духовна слепота, за тяхното неразбиране за мисията Му. Само след няколко дни тези въодушевени посрещачи, виждайки че Иисус не изпълнил надеждите им ще крещат на Пилат „Разпни Го, разпни Го!“

Христос влиза в храма и го очисти от осквернението, като прогонва търговците и животноите. Той не подтиква никого към бунт и въстание. Благовестие то на Спасителя е ясно не е свързано с насилие и убийства, а с любов, служение на ближния и саможертва. Неговото царство не е от този свят. За мнозина този път изглежда слаб – „за иудеи е съблазън, за елини е безумство“ /1 Кор. 1:24/

Но той не свършва с мъченичеството и гроба, защото след Голгота и Кръста идва славното и победоносно Христово Възкресение.

Преди време срещнах една позната и я попитах как върви живота, как се чувства, при което тя ми отговори, че е много щастлива и доволна, и че Бог чул молитвите и, защото дъщеря и се омъжила за богат италианец. Разполагали с много голяма късозна кола, скъпи вещи и т.н. Попитах я: „А тя благодари на ли на Бога, ходи ли на църква, опитва ли се да сподели даровете с бедните?“, при което тя ми отвърна: „Ооо тя е далече от тези неща, не вярва в Господ“, – само където не ми каза, че е далече от тези глупости. Стана ми много тъжно за дъщерята, но най-вече за майката, която мисли, че Бог е чул молитвите и, че е изпълнила своя родителски дълг. Попитах се да и кажа да поговори на дъщеря си за вяра и т.н., но тя си отиде бързайки, като че не искаше да смущавам тяхното самодоволство и спокойствие с приказки за Господ, милосърдие и т.н.

За какво всъщност мнозина ходят на църква, за какво се молят? Не се ли оприличават такива християни на онези иудеи, които очаквали от Христа само земно благополучие? Няма ли да заплаче Христос и за нашето духовна нищета? Не трябва ли да славим Бога и да Му благодарим за всичко, с което ни дарява и да споделяме радостта от вярата си? Да, Бог като любящ баща знае на всеки нуждата и изпитанията, в които се намира и има грижа като дава сили и воля за земното ни добруване. Но Той ни показва пътя най-вече на спасението от греха, злото и смъртта, защото земните блага са само средство, а не цел на съществуването ни.

Как и ние днес посрещаме Христа? – Въпрос, който стои пред всеки от нас. Като земен, или като небесен Цар? Всеки миг от живота ни може да бъде среща с Госпо-

да Христа, защото тои е винаги да нас-не само когато сме в храма и държим върбови клонки, а във всеки момент от живота ни. Той стои пред прага на сърцата ни и очаква да Го поканим.

След Цветница настъпват дните на страданията и изкуплението на Кръста на Господа. Нека съпреживеем заедно в Богослуженията на Църквата скръбните Спасителни дни и Кръста – само така ще имаме сили за нашия кръст, за нашите трудности и изпитания. След това с очистени, просветени и озарени от благодатна радост души и сърца ще можем да посрещнем славното и победоносно Христово Възкресение. Амин!

Възкресението Христово е ден на особена духовна радост и веселие, като ни освобождава от връзки с временното и тленното. С голямо желание се приготвяме за този Велик ден и с трепетно очакване да се поздравим с радостния, гържествуващ и победоносен поздрав. С „Христос Възкресе!“ душата сякаш оживява, сърцето ликува. Денят е въведен от Св.Църква, както и всеки неделен ден именно затова – да се възрадваме, че наистина нашия Господ и Спасител възкръсна от мъртвите и победи силата на греха, тленното и смъртта като ни дава на всички вяраващи залог за нашето възкресение и вечен живот. Но дали всички се радват от този факт на Възкресение Христово? Христос възкръсна, но в душата на неразкаялите се Той не е възкръснал. Христос разруши царството на тъмнината и дявола, но невярвалите все още са под тяхната власт. Но Христос възкръсна и дверите на царството Му все още са отворени са онези които искат да се освободят от веригите на съмнението и неверието.

Три основни истини отличава Божието Откровение чрез Божия Син Иисус Христос – християнството от другите религии: първо – вяра в Бог Творец, в трите Лица на Света Троица; Отец, Син и Дух Светий;

второ – вяра в Сина Божий-истински Бог и истински човек, в неговите и Кръстна смърт за нашите грехове; и трето – вяра във Възкресението Христово.

„Ако Христос не е възкръснал, то празна е вашата вяра...“ казва Св.ап.Павел /1 Кор. 15:17/. Съмняващия се ученик във Възкресението св.ап.Тома, наречен неверни като сложил ръката си на раните от гвоздеите на ръцете и прободените ребра на Възкръсналия Христос, възкликнал: „Господ мой и Бог мой. Иисус Му отвърнал: ти повярва, защото Ме видя, блажени са тези, които не са видели и са – повярвали“ /Йоан 20:28-29/.

Изучавайки Торинската плащаница, професора по анатомия, атеиста Бербе, възкликнал: „Така е станало, Той е възкръснал“, като станал проповедник за Възкресението на Иисус. За невярващите може би са необходими и рационални доказателства, но за утвърдените християни Възкресението Христово е засвидетелствано най-вече от личния духовен опит, от сърдечното познание за Възкръсналия Господ и от живото общение с Господа Иисуса Христа в Светото Причастие, отколкото всички останали рационални разсъждения и доказателства.

Нека този ден наречен Велик бъде за всички ден на радост. Да помним, че той е утвърждение на нашата християнска вяра, която да обичаме, пазим и да живеем по нея. Да знаем, че Възкресението Христово е извор на нашата надежда, защото нашите трудове, скърби и лишения ще бъдат временни в очакване на вечната радост в бъдещия век. Да благовестим, че този Велик ден е и извор на нашата любов която да принася обилни плодове в грижа за ближния.

Такав тези Пасхални дни радостта от Възкресение Христово да живее в нас. И когато поради нелекия ни живот ни налегне униение – да си спомним, че Христос възкръсна.

Протоиерей
Г. ПЕТКОВ

